

MUDr. Otto Kaskoun, lékař, Šumavák a žijící panětník (nar. 1917)

Ve své knize Šumavská putování za přírodou, historií, přáteli a pacienty sděluje:

Modravské slatě ve výběžku našeho území do Německa mezi Roklanem (1453 m) a Luzným (1373 m) patřící mezi nejmalebnější místa centrální Šumavy, je možno označit za srdce Šumavy (K. Klostermann je nazval světem lesních samot). Hřebeny hraničních hor (na jz. Roklan, Blatný, Špičnick, Luzný a na jv. Velké a Malé Mokrůvky) uzavírají zdejší slatě do velké pánve. Mimořádný hydrologický význam Modravských slatí i jejich podmanivá krása a dlouholetá nepřístupnost, vyvíjí tlak na jejich rozumné zpřístupnění. Proto jsou dva důvody. Předně – německé hraniční území mezi Roklanem a Luzným pamatuje na turisty (stezky na okrajích slatí či pralesy pod Falkensteinem). Druhý důvod je historický, neboť pod Luzným kolem Modrého sloupu procházely nejstarší spoje mezi Dunajem a Labem (bavorští poutníci tudy putovali v dlouhé mariánské pouti na příbramskou Svatou horu). Mnozí turisté dnes nelitují dlouhé objížďky do Bavor, aby mohli z vrcholu Luzného si ověřit plný rozsah smrkové kalamity na obou Mokrůvkách.